

det problem kunne man jo bl.a. løse ved at samle tingene i ét ministerium. Sagen er jo også den, at Danmark i både Europa og andre steder i verden blev rost for vores »Fra jord til bord«-politik, som vi førte fra 1997 til 2001, så vidt jeg husker.

Står det efterhånden ikke klart, at statsministeren og regeringen har et forklaringsproblem? Og hvad er egentlig årsagen til, at man ikke ønsker at samle det hele i ét ministerium?

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Jeg er sådan set tilhænger af »Fra jord til bord«-strategien, men den kan efter min opfattelse godt følges, samtidig med at vi har et selvstændigt Familie- og Forbrugerministerium, som er oprettet for netop at sætte stærk fokus på bl.a. forbrugerspørgsmål.

Martin Henriksen (DF):

Nu synes jeg lige, jeg gav et eksempel på, at noget har vist, at det ikke er så optimalt, som det burde være.

Jeg vil spørge: Hvad var egentlig begrundelsen for, at regeringen i sin tid så at sige ønskede at skille to ministerier ad ved at lægge fødevarer-kontrollen under Forbrugerministeriet i stedet for under Fødevarerministeriet? Ønskede man at give De Konservative en ekstra ministerpost, eller hvordan hang det sammen?

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Nej, begrundelsen var og er, at regeringen ønsker at sætte stærk fokus på netop familie- og forbrugerspørgsmål.

Det er min tankegang, at centraladministrationen skal indrettes således, at der bliver oprettet ministerier til at løse en politisk opgave, der er fokus på. Vi oprettede f.eks. det nye Integrationsministerium i sin tid, fordi vi gerne ville samle ansvaret for integrations- og indvandringspørgsmål ét sted, hvor det tidligere lå forskellige steder, og det samme var tilfældet ved dannelsen af Familie- og Forbrugerministeriet. Det var ud fra et politisk ønske om at få samlet ansvaret for familie- og forbrugerspørgsmål ét sted, og det mener jeg er en dynamisk måde at organisere centraladministrationen på.

Martin Henriksen (DF):

Jamen det er jo meget sympatisk, at man ønsker at gøre noget godt for forbrugerne. Det ønsker vi bestemt også i Dansk Folkeparti, og det viser de forskellige politiske aftaler, som er indgået på

området, også. Men når det nu viser sig, at det ikke er gået efter hensigten, må man vel gøre sig nogle overvejelser om at ændre strukturen, især når et flertal i Folketinget kommer med en klar opfordring til statsministeren. Det må vel gøre, at noget kommer i bevægelse i statsministerens hoved og internt i regeringen.

Så kunne jeg også godt tænke mig at spørge til noget andet: Er det ikke et problem, i og med at Forbrugerministeriet er et så lille ministerium, at den nødvendige viden ikke er placeret tæt på ministeren, men placeret ude i forskellige styrelser og nævn? Det gør bl.a., at kommunikationsvejene alt andet lige ikke er så optimale, som de kunne være, og det har vi jo også set nogle eksempler på.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Jeg lytter selvfølgelig altid til, hvad Folketinget siger, og ikke mindst når det er et flertal i Folketinget, der siger noget. Men jeg vil også gøre opmærksom på, at det er en gammel, grundfæstet regel her i landet, at det er den til enhver tid siddende statsminister, som afgør, hvordan sagerne skal fordeles mellem ministrene. Det princip vil jeg fastholde, og derfor kan jeg sige til hr. Martin Henriksen, at der ingen overvejelser er om at ændre arbejdsopgavernes fordeling ministrene imellem.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. US 132

Steen Gade (SF):

Hvis jeg må fortsætte i samme spor som det tidligere spørgsmål, vil jeg sige til statsministeren, at efter min hukommelse er det sådan, at alle statsministre, der har fået en sådan opfordring, på et eller andet tidspunkt har rettet sig efter den. Det er bare til statsministerens ihukommelse. Mit spørgsmål handler om situationen i Darfur – den alvorligste situation i verden lige nu, hvor der enten er et folkemord i gang, eller et folkemord truer. Det har været vældig svært at få det på dagsordenen her i Danmark fra den danske regerings side, og derfor er jeg glad for, at udviklingsministeren er i New York netop nu, og efter hvad jeg har forstået, deltager i FN's Sikkerhedsråds drøftelser.

Mit spørgsmål til statsministeren er: Vil Danmark gøre spørgsmålet om for alvor at gøre noget ved Darfurkonflikten til sin førsteprioritet i